

GAZETA LWOWSKA

w Piątek dnia 7. Lutego 1812.

Wiadomości kraiove.

Ze Lwowa d. 7. Lutego. — Podług czy-
nionych tutaj codziennie wupłynionym mie-
miesiącu Stycznia r. b. meteorologicznych
dostrzeżeń, była największa wysokość mer-
kuryusza w Barometrze d. 26go o 10 godzi-
nie w nocy = 28", 6", 9: Najmniejsza zaś
= 27", 8", 7. zatem największa odmiana
Barometru, czyniła 10 linii 2 punkta. Sre-
dnia wysokość merkuryusza z całego miesi-
ca wynosi 28", 1", 0,5: . . . Największe cie-
pło było d. 7go o 2giej godzinie po poł-
dniu + 3, 3. Największe zimno było d.
20go o godzinie 9tej gotu minutach w no-
cy — 16, 5. lecz tak krótko trwało, że Cie-
płomierz Reaumura o 11 godzinie znowu
iż — 12° pokazywał. Największa różnica
temperatury wynosi więc 19, 8, stopni Reau-
mura. Średnia temperatury z całego miesi-
ca jest — 7, 3°. Jednego dnia pokazywał
Ciepłomierz zawsze wyżey, a przez 27 dni
zawsze niżey punktu mrózu; przez trzy dni
były na przemiany mróz i wilgoć. Panują-
cy wiatr był Zachodni, a to 25 razy pod-
czas 93 dostrzeżeń; po nim zaś Po. W. W.
to jest 24 razy podczas powyższych dostrze-
żeń. Podług 124 dostrzeżeń, wiał wiatr
94 razy bardzo słabo, 26 razy średnie, a 4 razy
mocno. Dni całkiem pogodnych było 6;
częścią pochmurnych 17; całkiem pochmur-
nych 8. Mgła była przez dni 16; śnieg pa-
dał przez dni 17, a deszcz przez 2 dni.

Z Wiednia d. 29. Stycznia. — N. Pan
raczył tutejszego magistratualnego Radce
Pana Wicentego Weiner, z względu na
iego dowiedzioną zdolność i moralność, wy-
nieść na urząd Vice-Burmistrza przy krymi-
nalnym Senacie tutejszego Magistratu.

Jeden przyjaciel ludzkości, który swoje-
go nie wymienił imienia, złożył w kancell-
ryi tutejszego domu Podrzutków summe
1000 Z. R. | w W. W. z tém życzeniem, ażeby
między tych najuboższych ludzi była rozda-
ną, którzy podrzutków u siebie w domu ma-
ją na wychowaniu.

Od kilku dni spadł tu i w okolicach
przy średniem zimnie śnieg tak nadzwyczaj-
nie wielki, że wszędzie przechód i przejazd
bardzo jest trudny.

Wiadomości zagraniczne.

Xieństwo Warszawskie.

Prawa Seymowe.

Ukończenie opłaty Stęplowej.

§. 21. Postanowienia o karach.
Ktoby zaniedbał użyć papieru stęplowego
w cenie prawem niniejszém przepisanej, do
pism, aktów i t. p. innych czynności, do
których go użyć należało, ten natychmiast
pociągnięty do użycia przynależnego papie-
ru stęplowego, podpadać będzie prócz tego
jeszcze opłacie stępla kar. Kary będą wy-
mierzone w taki sposób: jeżeli kontrawencyja
wynosi od 10 groszy do 3 zł. opłata za stę-
pel kar będzie ceny zł. 6. Jeżeli kontrawen-
cyja wynosi zł. 3 lub więcej, wtedy stępel
kar w dwóynasób ceny stępla iakiego kon-
trawenient użyć zaniedbał, opłaconym będzie.
Kaźda Władza publiczna, Sądowa lub Admi-
nistracyina, kaźdy Urzędnik lub Officialista
Rządowy, dostzegac będzie kontrawencyi
w opłatach stęplowych, dostrzeżone lub do-
nieżone karać mogą urzędu swego powinien,
nie zaniedbując ściąganie włożoney na kon-

trawienia kary; a gdyby przepuszczono bezkarnie kontrawencyją, zagnonym będzie ten, kto temu winien, do zastąpienia szkody Skarbowej z własnego majątku; za pierwsze takowe uchybienie zapłaci nad to karę zł. 150, za drugie zł. 300, a za trzecie uchybienie oddalonym będzie od urzędu lub funkcyi. W sądach Prokuratorowie i Pisarze, a po Władzach Departamentowych, Powiatowych, Administracyjnych, *respective* Sekretarze Jeneralni Prefektur, Sekretarze Powiatowi i Dziennikarze, Sekretarze w Prefekturach, szczególnie obowiązani są pilnować kontrawencyi stęplowych. Stępel kom sprzedawany będzie wszelkim Władzom Sądowym i Administracyjnym za połowę ceny na nim wybitey; optacany zaś będzie w pełney cenie przez tych, którzy do opłaty onego za karę pociągnięni zostaną. Do opłaty kar stęplowych pociągnięnym będzie ten, kto posiada lub okazuje akt, dokument, lub pismo optacie stępla podlegające, a stępem ceny przyzwoitey nie opatrzone. Wolno jest iednak temu, kto ukaranym został, brać swój regres do właściwego kontrawenienta. Można od decyzyi rozciągającej kary za kontrawencyją stęplową rekursować do decyzyi Władzy Departamentowej Skarbowej, jeżeli kara przynosi zł. 30 *inclusive*; decyzye w przedmiotach kar stęplowych 30 zł. nieprzenoszących, wydawane będą ostatecznie i są niewzruszone. Uchylenie kary stęplowej, nastąpięne z przyczyn prawnych, pociąga za sobą i umorzenie tej połowy kary, która dla Władz Sądowych i Administracyjnych jest wyznaczona. Kiedy Władza iakowa publiczna, lub Urzędnik, albo Oficyalista Rządowy, sam *in officio* popełni kontrawencyją, tedy rozciąganie kar stęplowych należy do tej wyższej Władzy, pod którą tamten lub tamta zostaje. Żadna czynność Sądowa lub Administracyjna tamowaną nie będzie, pod zarzutem, że kary stęplowe nie są zapłacone, lub nie są ściągnięne od kontrawenienta. Kart zagranicznych sprowadzać do kraiu niewolno, tudzież niewolno używać kart niestęplowanych, a to pod karą konfiskaty i zapłacenia po zł. 20 za każdą talią. Ktoby stępel na papierze, kartach do gry, lub kalendarzach fałszował, karom takim iak za fałszowanie monet podpada. Prokuratorowie i Sady Pokoju, którzyby nie pilnowali, aby partycypacya w spadkach póty nie była dozwoloną, aż należytość stęplowa od sukces-

syi będzie zabezpieczona, zagnęni będą do zastąpienia z własnych majątków straty, iakieby Skarb z ich przyczyny mógł ponieść, i od urzędów lub funkcyi oddaleni zostaną. Urzędnik lub Oficyalista, któryby wydał lub poświadczył nierzetelne zaświadczenie ubóstwa, w celu uzyskania uwolnienia od opłaty stęplowej, wynagrodzić winien będzie z majątku swego szkodę Skarbowi ztąd wyrażoną, i zapłacić nadto za karę zł. 100, a za powtórny wykroczeniem urząd swój utraci. Ktoby używał lub sprzedawał kalendarze bez stępla krajowego, zapłaci za karę od każdego kalendarza, stępem krajowym nieopatrzonego po zł. 12; bez dozwolenia od Rządu niewolno nikomu sprzedawać papieru stęplowanego, a to pod karą konfiskaty. §. 22. Przepisy ogólne. Każdy Akt, dzieło lub czynność bez różnicy, do iakiey podług powyższych przepisów użytym bydz winien papier stęplowany, pisaną będzie na właściwym sobie papierze stęplowanym. Jeżeli wtenczas, kiedy akt, dzieło, lub inna iakowa czynność przedsiębraną będzie, papieru stęplowego takiej ceny, iakiey żąda strona, w miejscu dostać nie można, wtedy potrzebujący papieru żądać ma na to zaświadczenia od władzy miejscowej, a w takim przypadku wolno mu będzie użyć tymczasowo papieru niestęplowanego, ale najpóźniej w dni 30 od daty Aktu lub dzieła dołączonym bydz ma do niego przyzwoitey ceny papier stęplowany, na którym Dystrybutor stęplowy zapisać ma kassacyją, treść pisma, do którego stępel kassuje się, datę skassowania, nazwisko osoby papier optacującej, i podpisze się na to własnoręcznie. Nie wolno pisać na herbach stępla, ani na inny iakikółwiek sposób onych zamazywać, tudzież niewolno odmieniać formę arkuszy stęplowych. — Papiery stęplowe, których herby są zapisane lub zatarte, albo arkusze nie w swoim całkowitym formacie użyte, nie będą za ważne przyjęte. Wolno jest na przypadek, gdyby ceny papieru stosowney do obiektu nie można było dostać wiedzonym Arkuszu, użyć wtenczas dwóch lub więcej arkuszy końcem złożenia takiej ceny, iaka potrzebna będzie; ale w takim razie na każdym z nich dystrybutor lub oficyalista Rządowy byle który zapisać ma, do iakiego Aktu, kiedy i przez kogo arkusze stępla były użyte. Każdy z gatunków papieru stęplowego niniejszym prawem uchwalonych,

powinien być używany podług swego właściwego przeznaczenia, a to pod karą nieważności niewłaściwie użytego stępla. Jeżeli komu prywatnemu papier stęplowany wyższej ceny nad 10 groszy przypadkiem zepsuł się tak daleko, żeby nie można było na nim pisać, a to zepsucie nie zostawiało żadnego podejrzenia o prawdziwości stępla, wtedy za dyspozycją władzy Skarbowey *respectivo* Departamentu, papier stęplowany zepsuty na inny takiey samey wartości co zepsuty arkusz zamienionym być może w składzie głównym stęplowym Departamentowym, za opłaceniem dziesięciu groszy za każdy zamieniający się arkusz. §. 23. Przepisy przemiiające. Do wszelkich wyroków Sądowych pisanych po dniu 1 Czerwca 1812go w sprawach, do których zrobionym był przed tymże terminem wpis za opłatę stępla podług uchwały posiedzenia Seymowego dnia 24 Marca 1809 roku uchwaloney, używanym będzie stępel takiey ceny, jaka jest przepisana przez tęż ustawę.

Podatek Ofiary z Dóbr Ziemiańskich.

Art. I. Od dnia 1 Czerwca 1812 będzie wybieranym do Skarbu w Xięstwie Warszawskiem podatek zwany Ofiary dwudziestu czterech od sta dochodu z Dóbr Ziemiańskich, tudzież z wszelkich osiadłości i użytków, bądź prawem 1789 roku od płacenia ofiary wyłączoney, bądź po tymże prawie aż do ostatniego Grudnia 1806 roku przybyłych, uchwałą ostatniego posiedzenia Seymowego dnia 24 Marca 1809 roku pod tytułem: „Powiększenie ofiary na Woysko” do płacenia podatku w proporcją innych ziemiańskich własności pociągniętych, i wteyże uchwale wyszczególnionych. Art. II. Podatek przez ostatnie posiedzenie Seymowe prawem 24 Marca 1809 r. pod tytułem: „Powiększenie ofiary na Woysko” z wszelkich ziemiańskich posiadłości dziedzicznych i Dóbr duchownych w summie cztery miliony dwakroć set tysięcy złotych uchwalony, i później na nowo przyłączone Departamenta w dodaney proporcji rozciągnięty, do d. 1 Czerwca 1812 r. do Skarbu wybieranym będzie, a od tegoż dnia, na przyszłość ustanie. Art. III. Podatek dwudziestu czterech od sta Artykułem pierwszym niniejszego prawa oznaczony, opłacany będzie dwoma półrocznemi ratami w miesiącach Czerwcu i Styczniu; ze zaś pierwsza Czerwco-

wa rata w roku 1812 będzie tym sposobem zbliżoną o trzy miesiące, gdyż podług terażniejszych terminów w miesiącu Wrześniu przypaśćby miała, przeto w tey pierwszej Czerwcowey racie kontrybuenci nie półroczny, lecz tylko trzymiesięczny złożą podatek.

Zachowanie Podatków Dawnych.

Na daley zachowane i wybierane być mają, tak iak były przed przeszłym posiedzeniem Seymowém, podatki dawne następujące: 1. Ofiara z Dóbr Duchownych. 2. Łanowe. 3. Subsidiu Charitativum. 4. Kanon z Młynów. 5. Procenta Administracyine i Kompetencyie z dóbr darowanych przez Króla Pruskiego. 6. Kwarciane. 7. *Dimidia, tertia, quarta*, z dóbr narodowych, będących w dożywotniém posiadaniu uprzywilejowanych possesorów w części kraiu przez traktat Wiedeński przyłączoney, aż do urzędzenia tychże dóbr w przeciągu roku 1812, tak iak dobra teyże natury są w sześciu dawnych Departamentach urządzone. 8. Dochodu z cełł, z zachowaniem w ich dalszym urzędzeniu ciągłej baczości na wzrost handlu i przemysłu kraiowego. 9. Od rzezi po wsiach. 10. Pobor od rzezi mięsa koszernego, nie podług rozkładu na familie, lecz w miarę konsumpcyi.

(Dokończenie nastąpi.)

G d a ń s k.

Jeden Muzykant nazwiskiem Henning, z pułku Warszawskiego w Gdańsku na załodze stojącego, zabił dnia 29. Grudnia 13to letniego Żyda. Pod pozorem zmieniania pianindy u niego, zaprowadził go do jedney od ległey izby w koszarach. Pchnąwszy go tam kilka razy puginałem, przez krzyk umiieraącego i hałas, który ku niemu zbliżać zdawał się, był przymuszonym do ucieczki. Lecz własni jego koledzy rozgniewani tak obrzydłą zbrodnią żywo go ścigali, wkrótce zbrodniarza znaleźli i pod tuteyszy sąd wojskowy oddali. Został ón na śmierć skazany, którą poniósł dnia 2 Stycznia w obecności całej z 24000 ludzi składającej się załogi.

Francya.

Z Paryża d. 16. Stycznia. — Wyrok Ce-

Hiszpania.

sarski pod d. 28. Grudnia wydany, rozciąga na siedm Departamentów hollenderskich rozporządzenia wyroków pod d. 4. Lipca i 30. Września uchwalonych, względem obowiązku podania francuzkiego tłumaczenia tych aktów, które w języku krajowym do wpisania oddawane zostają.

Z Aachen d. 10. Stycznia. — W nocy z d. 7. na 8. Stycznia b. r. została poczta z Bruxelii do Lüttichu wyprawiona, koło Orey zrabowana; zabrano ię największą część listów do Lüttich, Tongern, Mastricht, Masseyk i tateczney okolicy przeznaczonych.

Królestwo Neapolitańskie.

Podług listów z Sycylii, w Neapolu odebranych, Lord Bentink przybył nakoniec do Palermo. Spodziewano go się wkrótce w Messynie. — Dnia 17. Grudnia panowała gwałtowna burza przy brzegach Królestwa Neapolitańskiego. Siedm okrętów naładowanych zbożem, zatoneło w portach Barletta i Bisceglie; inne zostały mocno uszkodzone. Zdawało się także, iak gdyby angielskie okręty wojenne albo kapry stały się łupem bałwanów; ponieważ morze wyrzucało w następujących dniach wiele szczątków okrętowych, masztów i t. d. — Wprzeciągu dwóch dni wyszło pod żagle z Otranto pięciu gońców Cesarskich, z pieniędzmi do Korfu przeznaczonych.

Dnia 21. Grudnia zawinął do portu w Otranto, konwoy, składający się z okrętów francuzkich i włoskich.

Sycylia.

Dnia 10. Grudnia, (mówi Gazeta Genueńska) przybył Lord Bentink do Palermo. Miał natychmiast z Królem rozmowę, w skutku której dnia następującego objął dowództwo nad morską i lądową siłą Sycylijską. Dwie odezwy, jedna od Króla, druga od Ministra Angielskiego obwieściły, że przedsięwzięte środki są rezultatem konwencyi zawartej między obadwoma dworami. W cywilnych i administracyjnych wydziałach, żadne dotąd nie nastąpiły odmiany. Przeciwnie twierdzą, iż różne osoby aresztowano.

Monitor Paryzki, nie czyni inż od dawnego czasu żadney wzmianki o toku interesów w Hiszpanii.

Mówią (wyraża dziennik angielski Alfred pod d. 1. Stycznia) że Ministrowie nie chcą dawać naprzód pieniędzy Rejencyi hiszpańskię w Kadyxie; druga bardzo ważna rzecz jest ta, że woyska hiszpańskie w Kadyxie równie tak są ze wszystkich potrzeb ogołoczone, iak woyska w Gallicyi. Interessa hiszpańskie dotychczas ieszcze nieprzeyrzana pokrywa zastona. Powszechnie dotąd mniemano, że Ameryka obficie Kadyx w żywność opatrywała; lecz zdaie się, iż racye hispańskich żołnierzów i matyków w Kadyxie, w ostatnich miesiącach bardzo były niedostarczaiące. Mimo niezmiernych summ, które w interesach hiszpańskich zostały wydane, cierpi woysko we wszystkiem niedostatek, a Rząd wcale nie ma pieniędzy. W celu nabycia funduszu potrzebnego do postawienia woyska hiszpańskiego na należytym stopniu, chciała Regencya zrobić pożyczkę na 40 milionów realów, i prosiła Angię, ażeby za zapłacenie tychże zareczyła. Gdyby to prawdą było, daliby Hiszpanie przez to niekoniecznie przychylny dowód miłości ku swojej oyczyźnie, żadaiąc bezpieczeństwa na zapłacenie tęj summy, która na ich obronę byłaby użyta.

Podług listów prywatnych, wynosi liczba Guefillów (kup zbroynych), ktorzy teraz w rozinaitych częściach Hiszpanii działają, 20000 ludzi. Na ludność 8 milionów ludzi wynoszącą, nie jest to bardzo wiele.

Nis podpada więcęćy żadney wątpliwości, że rozchodząca się wieść o pokazaniu się Francuzów w okolicy Gibraltaru, jest prawdziwą. Zdaie się, że w St. Roch znaczną zebrałi potęgę.

Zjednoczone Stany Ameryki północney.

W Bostonie zabrano nie dawno bardzo wiele angielskich towarów.

Dnia 29. Listopada podano Kongressowi rapport wydziału interesów zagranicznych. Wydział przedstawia: ażeby 1. Uzupełnić natychmiast etat woyska, stosownie do praw w tęj mierze będących. 2. Zaciągnąć natychmiast 10000 ludzi więcęćy

na 3 lata. 3. Nadadź Prezydentowi pełnomocnictwo przyjmowania w służbę wszystkich ochotników aż do 50000 ludzi, w celu użycia ich w razie potrzeby. 4. Nadadź Prezydentowi pełnomocnictwo do użycia milicyi, ile razy będzie widział tego potrzebę. 5. Uzbroić niezwłocznie wszystkie rządowe okręty, które dotąd do służby nie były użyte. 6. Pozwolić właścicielom kupieckich okrętów amerykańskich, ażeby je dla własnej obrony należycie uzbroili.

Mianowanie P. Munroe Sekretarzem Stanu, jednomyślnie od Senatu Stanów zjednoczonych potwierdzone zostało.

Przełożono Kongresowi Bill względem odwołania aktów zakazujących przywóz towarów i produktów, który większością głosów 60 naprzeciw 40 został odrzuconym. Wszelka nadzieja przyjacielskiej ugody, do której Ameryka miała podadź rękę, zniknęła. Wnosić można z tego wszystkiego, że Rząd amerykański ciężką walkę przewiduje.

Dług krajowy zjednoczonych Stanów Ameryki północnej, który d. 1go Kwietnia 1801, 79,926999 Dollarów wynosił, zmniejszony będzie dnia 1go Stycznia 1812 przez cząstkową wypłatę kapitału, na 33,900189 Dollarów; jeżeli do tego jeszcze 11,250000 Dollarów za dług Louisiana dodamy, summa ogółowa długu krajowego 45,154,189 Dollarów wynosić będzie. Prowizye, które w roku 1801, 4,180463 wynosiły, uczynią na rok 1812 tylko 2,222481 Dollarów. To zmniejszenie prawiejo 2000000 Dollarów płacić się mających prowizyi, trzeba za istotne pomnożenie dochodów do rozrządzenia pozostających się, uważać.

Ludność Stanów Kentucky i Ohio tak się pomnożyła, że pierwszy na przyszłość 10, a ostatni 6 Deputowanych na Kongress posłać musi.

Potawatemi, pokolenie narodu indyjskiego i inne pokolenia, zostały (podług doniesienia dziennika Aurora) przez tak zwanego Prozora do rokoszu pobudzone. Odważył ón się stoczyć bitwę z wojskiem amerykańskim pod dowództwem Gubernatora Harrisan zostającym, i został na głowę pobitym.

Wielka Brytania.

Z Londynu d. 27. Grudnia. — Miasto Greenwich zostało podczas nabożeństwa

w dzień Bożego Narodzenia wielkim przerażone strachem. Gdy Xiądz odprawiał litanią, a cały lud odpowiadał: Panie, zmiłuj się nad nami! odezwały się bębny; Pedel wystąpił na środek Kościoła i wezwał imieniem dowódczy wszystkich ochotników Tamizy, ażeby pod bronią stanęli i na swoje udali się stanowiska. Wszyscy się potrwożyli, bo rozumieli, że Francuzi wyładowali, albo rozbójnicy miasto rabują; słuchacze cisnęli się z kościoła, przyczem wielu we drzwiach uszkodzonych zostało. Nakoniec pokazało się, iż cały ten rozruch powstał przez zgraię pijanych Irlandczyków, którzy się między sobą bili i z każdym przechodzącym kłutnią wszczynali. Zaareztowano z nich koło piętnastu i zaprowadzono na okręt; reszta się rozeszła.

Dnia 4. Stycznia. Pozawczoray pracował Xiądz Yorck wódz naczelny, z Xięciem Rejentem; po południu Margrabia Wellesley miał długą audyencyę u Jego Królewicowskiej Mości. Wczoray po południu od 3 do 6 godziny była rada gabinetowa w biurze interessów zagranicznych. Przyszłego Poniedziałku daie Kanclerz Skarbu obiad dla swoich przyjaciół; na końcu jego będzie przytomnym czytana mowa, która zostanie zagaione posiedzenie Parlamentu, mające się rozpocząć dnia następującego. Iuż wielu naysznakomitszych członków obydwóch izb parlamentowych przybyło do Londynu. Xiądz Rejent wielce poważa Foxistów; lecz iak długo choroba Króla trwać będzie, nie żaydzie pewnie żadna odmiana w Ministerium. — P. Evan Nepean mianowany został Wielkorządczą w Bombay na miejsce P. Duncan. — Stary i wielki dóm bankowy PP. Boldero, Lushington i kompanii, na ulicy Cornhill, przestał wypłacać d. 2. Stycznia i wielkie przez to w mieście sprawił pomieszanie. Summę bankructwa nie można jeszcze oznaczyć dokładnie; lecz zaufanie, które ten dóm posiadał było tak wielkie, iż jeszcze w wieczor przed bankructwem jeden dóm handlowy złożył w nim 15000, a drugi 5000 funt sterl. Dóm ten zostawał także w ważnych związkach z 12 lub 13 bankierami prowincyałnemi. Przyczynę upadku jego rozmaicie opowiadają. Fundusze publiczne mało iednak przez to ucierpiały. — Kurs między Londynem i północą Europy, podniósł się wczoray nagle z korzyścią Anglii

na 10 od sta. Słychać, iż pocztą Anholtską przybyły liczne i znaczne summy z Rosyji. To dowodzi, iak ważnym jest nasz handel z Rosyją.

Dnia 7. Stycznia. Lekarzóm Króla podano sześć pytań następujących: 1) Czyli Król jest w stanie wykonywania znowu obowiązków królewskich? 2) Jaki jest tegoczesny stan jego pod względem zdrowia cielesnego i umysłowego, porównany ze stanem w pierwszym tygodniu każdego ćwierćrocza, w Styczniu, Kwietniu, Lipcu i Październiku r. 1811? 3) Czyli podobieństwo do wyzdrowienia jego jest teraz większe lub mniejsze, aniżeli w czasie rapportu pod d. 5 Października? 4) Czyli są oczewiste dowody, iż ma zdolność przyjmowania wrażeń zewnętrznych i że ma pamięć? 5) Czy WP. wątpicie całkiem o wyzdrowieniu Króla Imci? 6) Czyli chorobę Króla uważać należy iako obłąkanie zmysłów, czyli téż iako waryacya? — Taka była treść istotna podanych pytań. Odpowiedzi zwyczajnych lekarzów Króla i tych, którzy z przyczyny jego umysłowej choroby przywołani zostali, różniły się wprawdzie w wyrazach, wszystkie jednak na to się zgadzały: Król Imc nie jest w stanie wykonywania obowiązków Królewskich; jego cielesne i umysłowe zdrowie nie jest gorsze, aniżeli było d. 5 Października, lecz podobieństwo do wyzdrowienia jego jest mniejsze; dowody pamięci i zdolności przyjmowania wrażeń zewnętrznych są oczewiste; żadnego wprawdzie nie ma podobieństwa, że wyzdrowieć, lecz nie rozpaczają o wyzdrowieniu jego, ponieważ choroba zbliża się bardziey do waryacyi, niż do obłąkania zmysłów. — Jeden Doktor Willis odpowiedział na piąte pytanie ustnie i na piśmie, iż nie ma żadney nadziei, żeby Król Imc wyzdrowiał. Gdy członki Rady Królowey swój rapport układały, uczyniły wzmiankę o tym wyjątku, lecz nie wymieniły osoby. Pr. czytano potem lekarzóm rapport, co się zawsze dzieć zwykło, nim go Rada złoży Królowey Imci. Panowie lekarze spoglądali ciekawie jeden na drugiego i starali się zgadnąć tego, który wszelkiey rzeka się nadziei. Tymczasem został rapport, tak iak był, posłany Królowey, skoro go wszystkie członki Rady podpisały. Arcybiskup Kanterburski pojechał z nim natychmiast do Windsor. Wkrótce potem Doktor Willis oświadczył Lordowi Ellenborough, iż życzy sobie poprawić błąd w

swoich odpowiedziach, ponieważ ón nie może powiedzieć, iż nie ma żadney nadziei, żeby Król wyzdrowiał. Rapport nie mógł iuz byđz odmienionym, ponieważ Arcybiskup o-diechał; tym czasem Doktor Willis odebrał rozkaz udania się do Lorda Ellenborough. Przedmiot był tak ważnym, iż żądano zwołania całej Rady. W niedzielę wieczorem o 8 godzinie zebrała się Rada u Lorda Ellenborough; Doktor Willis był przytomnym, obowiązano go na nowo przysięgą. Tenże oświadczył potem iednomyślnie z innymi lekarzami, iż nie rozpacza całkiem o wyzdrowieniu Króla Imci; wypowiedzenie to zostało wczoraj wpisane do protokołu tajney Rady.

Wołoszczyzna i Multany.

Z Bukarestu d. 4. Stycznia. — Jenerał Hrabia Langeron przybył tu wczoraj z Giurgewo. Ponieważ ón pod Jeneratem nacyelnym Hrabją Kutuzowem wojskiem tutejszém dowodzi, zatem także główna jego kwatéra w Bukarescie zostanie.

O układach względem pokoju, nic tutaj nie słychać.

Tłumacz Porty Beyzade Dimitraky Murussi, wyjechał na kilka dni do pobliskiey wioski, i bawi się tam polowaniem.

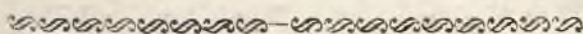
Na miejsce zmarłego nie dawno Wor-nika Monotacky, mianowawy został Hrabia Dudesko Kaymakamem czyli Banem małej Wołoszczyzny.

Dnia 10 Stycznia. — W główneý kwarterze tutejszey panuje cichość zupełna. O układach o pokój nic podobnoś nie usłyszemy przed przybyciem ostatniego gońca z Petersburga. Ten goniec, iak się zdaie, co godzina iest oczekiwany.

Czapan Oglu Zade, który stoi z iedną częścią swoich wojsk we wsi Xusdiweda, ma tu w tych dniach przybyć, i nieiaki czas zabawić. Jest to młody piękny meższczyzna, około 20 lat mający, który wiele przymotów wojennych posiada, i szczególniejsze u swego wojska ma przywiązanie, Odrzucił ón wszystkie od Rosyjanów dla osoby swoiey ofiarowane wygody. Żyie i dzieli wszystkie przykrości z swoimi żołnierzami. Nie dawno wziął u tutejszych wexlarzów 10000 piastrow, które na dobro swego Korpusu obrócił. Wexle wydał na Sanafów (Bankierów) swego oycy w Konstantynopolu.

Z Jass d. 8. Stycznia. — Jenerał - Porucznik Markow przybył do tutejszego miasta; lecz natychmiast wyjechał do Stefanistie, gdzie Dywizya jego zimowe zajęła leże. O toku układów o pokóy nie wiemy. Spodziewano się powszechnie, iż pokóy d. 1. b. m. ogłoszony będzie; teraz biega ta wieść między ludźmi, iż dopiero przed końcem miesiąca możemy być uradowani tą wiadomością. Równie niepewnemi są pogłoski względem warunków pokoju. Jedni twierdzą, iż Rosya obstaje przy Serecie; drudzy, iż rzekę Prut chcę mieć za granicę; inni znowu mniemają, iż W. Sultan nie zezwoli na żadne odstąpienie kraju; czas jedynie może tę zagadkę rozwiązać.

Dnia 11. Stycznia. — Wszystkich oczy są zwrócone na Kongress w Bukarescie. Jednakże nie wiemy jeszcze nic pewnego o toku tarcznych układów o pokóy. — Jenerał - Porucznik Markow powrócił z Stefanistie.

Wiadomość i doniesienie o tych narzędziach rolniczych, które przy uprawie kartofli i innych roślin rzędami sianych, robotę ręczną zupełnie zastępują, oraz wiele czasu i nakładów oszczędzają.

Liczne zamówienia i dopytywania się, które od niejakiego czasu względem tych narzędzi odbieram, na których pożyteczności teraz wszędzie się poznano, skłoniły mnie do odnowienia mojego oświadczenia uczynionego miłośnikom wyższy kultury w Galicyi, iż, jeżeli im sobie nic życzą, gotów jestem kazać dla nich tutaj takowe zrobić i przesać im ile możliwości jeszcze przed wiosną nadchodzącą, aby tylko wprzód na moje ręce gotowe pieniądze podług niżey ustanowioney ceny francu przysłane były.

Pierwszém narzędziem jest wyplewiaz, (*extirpator*), który stosownie do lekkiey albo ciężkiey ziemi, wielkiey albo małej płaszczyny uprawiać się nim mającý, siedm, dziewięć, jedenaście, a nawet trzynaście nóg czyli lemieszów mieć może; bowiem siedmiu lub ózewięcio-lemieszow wyplewiaz, który łatwo dwa konie ciągnąć mogą, robi w jednym dniu tylko przez półtowę tyle, co wyplewiaz o trzynastu

lemieszach, który trzy albo czérokonnego potrzebuie zaprzęgu. Potém trzeba to zważyć, iż grunt nie powinien byđz ani kamienistey ani bardzo tęgiey natury; na każdym innym gruncie służy ten wyplewiaz szczególniey:

a) Do wyplewienia chwastu i zmiękczenia ziemi na kilka calów gębokości;

b) Do uprawienia doskonałego w jednym dniu płaszczyny czéto- albo sześciomorgowey, stosownie do mniejszey lub więkkszey liczby lemieszów u wyplewacza znajdujących się; a zatém

c) Do oszczędzenia przynajmniej jednego konia w takim gospodarstwie, w którym pięcioro koni trzymać trzeba.

d) Gdy się ugor uprawia, albo kartofle sadzić mają, natenczas służy wyplewiaz do powtórnego i prędkiego oczyszczenia z chwastu takowego pola, na którym mają byđz siane albo sadzone rośliny; tam zaś, gdzie już kartofle posadzone zostały, do spulchnienia ziemi, do oczyszczenia iey z chwastu i do przyspieszenia przez to zeyścia kartofli.

e) Na takich rolach, które po doskonałey uprawie znowu chwastem porosły, służy do zniszczenia tegoż chwastu i do schowania siewu ieczmiennego i owianego na dwa lub trzy cale gęboko w ziemię, jeżeli nasienie nie dawno na role rzucone zostało;

f) Na lekkich zaś polach do oszczędzenia wysuszającego orania na wiosnę, jeżeli rola już wiosieni porządnie była przewróconą i dosyć jest pulchną; przyczém nie więcéy nie potrzeba, iak tylko takową rolę na wiosnę dobrze zbronować, wyplewaczem przeciehać, i wreszcie za pomocą tegoż wyplewacza posiane nasienie ziemią zasypać. Nakoniec pokazuje się

g) to narzędzie rolnicze w całej swojej skuteczności natenczas, kiedy ziemia jest za twarą dla brony zwyczajney. W tym przypadku kruszy ono twarą bródzde, a gdy brona bezpośrednie po niem następuje, czyni rolę pulchną i miękka, wyciąga téz z ziemi perz i inne dziczyny.

Wyplewiaz takowy, którego pożyteczność w krótkości tylko namienioną tu została, kosztuje tu na miejscu z 7ma lemieszami 80 ZR., z 9ma lemieszami 106 ZR. 40 kr., z 11ma lemieszami 133 ZR. 20 kr., z 13ma lemieszami 160 ZR. w W. W.

Drugim narzędziem jest gracownik, który trzema nogami czyli lemniszami jest opatrzony, a gdy go między widocznymi kartofli i innych roślin rządami jeden kón przez chłopca za uzdeczkę trzymany ciągnie, tak powodowany zostaje, iż rzędy kartofli i roślin na 20 i 24 cali od siebie odległe, przez stąpanie konia nigdy uszkodzone być nie mogą. Takim sposobem spulchnia się ziemia między rzędami, oczyszcza się z wszelkiego chwastu i przybliża się do roślin. Jeżeli się pług ten kilka razy tam i nazad przeprowadzi, natenczas powstaie taka kruchość i pulchność ziemi, iaka przez żadną ręczną motykę zdziałana być nie może. Pług ten, który w niektórych przypadkach miejsce wypłewiacza zastąpić i tak iak ten podług własności ziemi i odległości rzędów szeroko lub wąsko, wysoko lub nisko urządzony być może, kosztuje tu na miejscu 80 ZR. w W. W.

Trzecie narzędzie, które do pierwszego skupienia ziemi od gracownika spulchnioney około roślin służy, i tak iak ten jednym koniem ciągnięty być może, nazywa się konną motyką, albo radłem ziemniakowem.

Ponieważ konna motyka dwoma dobrze umocowanymi deszczułkami żelaznymi jest opatrzona, używa się więc między innymi także do brózdzenia zagonów i do robienia innych brózd rolnych i kosztuje 66 ZR. 40 kr. w W. W.

Czwartym narzędziem nakoniec jest pług żelazny dwudeskowy, który kiedy już kartofle kwitnąć zaczynają, z począ-

tku jednym koniem, później zaś dwoma koniami, jeden przed drugim zaprzężonemi ciągnięty, do co raz wyższego okopywania używany bywa. Można także tym pługiem, zaprzężywszy do niego kilkoro koni, najgłębsze robić brózdę, a nawet rowy. Pług ten, którego deski skrzydlaste z lanego są żelaza i szeroko lub wąsko urządzone być mogą, który prócz tego mocnym opatrzoniy jest lemniszem, kosztuje 133 ZR. 20 kr. w W. W. Ktoby sobie życzył mieć te narzędzia, niechay się raczy w frankowanym do mnie zgłosić liście, i pieniądze podług wyrażonęj ceny dilażausem, albo inną ewną przystać okolicznością. Choćbyż niżej wyrażony iuz w r. 1808 w dziele swoim w Krakowie wydanem, pod tytułem: Rada dla przyjaciół rolnictwa, starał się udzielić potrzebnych wiadomości względem stosownego zażycia przytoczonych tu narzędzi rolniczych, jednakże będzie ón gotów każdego kupującego na jego żądanie nauczyć ieszcze nie dobrze może znanego i najłatwiejszego sposobu, którym kartofle, bób, groch i kukuruzę za trzema zwyczajnemi po sobie postępującymi pługami w wielkiej ilości uprawiane, potem kapusta i rzepa w rzędach znaczonych sadzone, tudzież roboty koło jednych i drugich roślin podczas rośnięcia wyżej opisanemi narzędziami doskonałej ieszcze niż ręczną motyką odbywane być mogą.

W Lipniku koło Białej dnia 20go Grudnia 1811.

Karol de Koerber.

Meteorologiczne postrzeżenia we Lwowie od dnia 3. do 5. Lutego 1812.

Dzień.	Czas postrzeżenia	Barometr.	Cieplomierz Reaumur.	Kierunek Wiatrów.	Odmiany powietrza.
3	Wsch. Słońc.	28, 3, 11.	— 10, 3.	Po. W. W. słaby	iasno, rzadka mgła
	2. po połud.	28, 3, 3.	— 2, 3.	Po. słaby	pogoda.
	10. w nocy	28, 2, 2.	— 4, 7.	Po. słaby	pogoda.
4	Wsch. Słońc.	28, 1, 2.	— 4.	Po. słaby	lekkie chmury.
	2. po połud.	28, 0, 10.	† 3.	Po. W. słaby	lekkie chmury.
	10. w nocy	28, 0, 8.	— 4, 5.	Po. W. średni	iasno.
5	Wsch. Słońc.	28, 0, 7.	— 4, 5.	Po. W. W. średni	iasno, chmury.
	2. po połud.	28, 1, 4.	† 1.	Po. W. W. słaby	lekkie chmury.
	10. w nocy	28, 1, 11.	— 4, 1.	Po. W. W. słaby	iasno.